

родъ, да ви извади́ отъ таа темница, стани сега: защото азъ съмъ вашето избавленіе. Тѣй като изрече христосъ извади Адама и сичките праведны дѣшы, които вѣрваха, а които не вѣрвахъ, тѣхъ остави ко ада. Христосъ живѣлъ на землатъ тридесать и три години а ко ада столъ тридесать и три часа. Той предалъ дѣхъ въ петъ часа на деветъ часа, а възкръсна срещу недѣла въ шестъ часа, които са считатъ $3+24+6=33$. сичките тридесать и три. И като извади Адама и сичките праведници отъ ада заведе ги въ рай, гдѣто намери́ха разбойника, за когото са чѣдеше Адамъ, и дѣмаше: азъ когато бѣхъ въ рай, другій человекъ нѣмаше, ами този отъ къде е?

Имаше ощи да ви говорѣ много, но оставамъ сега до тѣка, и най послѣдно вы доказвамъ, какъ много христіани иматъ обычай, да чакатъ за днесъ и за утре да са исповѣдѣтъ и причастѣтъ, но това е неправедно и грѣшно: защото никой не може да са причастѣтъ отъ това страшно таинство, ако не е приготвенъ отъ много време, ако не са очисти отъ злыте си работы, и ако не са прости съ които има какъ: защото, който са причастѣтъ недостоемъ, той пріемка на себе си огонь. За тѣй много са разволѣватъ и умиратъ ненадеждно, които съ са причастѣтъ не достойно: защото, голѣмъ грѣхъ е да са причастѣтъ человекъ недостоемъ и не постѣмъ, такакъ человекъ прилича на Юда, който си изгуби дѣшатъ. А който иска отъ все сърце своето спасеніе, той трѣбъ да са приготвѣ ощи отъ като са начне поста, и да испълни своя канонъ, за престѣпленіето си, споредъ церковныте заповѣди, а не да чака великатъ седмицъ и великатъ сѣбѣтъ, чи тога да са исповѣда и причащава. За тѣй трѣбъ съ голѣмо пріѣготовленіе да са причащаваме, ако искаме да придобіеме отъ него ползъ, здравіе, радость и веселіе, и да наслѣдиме царство небесное като благоразумныа разбойникъ, гдѣто ще са веселиме съ ангелыте и ще славиме бога непрестанно. Съмже слава во вѣки вѣковъ, аминь.

НА КРЕЩЕНІЕ

Което четѣ скѣщенникатъ подиръ крещеніето на дѣтето.

Благочестивый възпріемниче (или благочестиваа възпріемнице) днесъ са совершава дѣховно порожденіе отъ вода и дѣхъ, на тогова ново-проскѣщеннаго раба вожіа (името), споредъ вожіата милость, която